MODERN GREEK A1 – HIGHER LEVEL – PAPER 1 GREC MODERNE A1 – NIVEAU SUPÉRIEUR – ÉPREUVE 1 GRIEGO MODERNO A1 – NIVEL SUPERIOR – PRUEBA 1

Monday 19 May 2003 (morning) Lundi 19 mai 2003 (matin) Lunes 19 de mayo de 2003 (mañana)

2 hours / 2 heures / 2 horas

INSTRUCTIONS TO CANDIDATES

- Do not open this examination paper until instructed to do so.
- Write a commentary on one passage only.

INSTRUCTIONS DESTINÉES AUX CANDIDATS

- Ne pas ouvrir cette épreuve avant d'y être autorisé.
- Rédiger un commentaire sur un seul des passages.

INSTRUCCIONES PARA LOS ALUMNOS

- No abra esta prueba hasta que se lo autoricen.
- Escriba un comentario sobre un solo fragmento.

Σχολιάστε ένα από τα ακόλουθα κείμενα:

1a:

5

10

15

20

25

Το ἀγόρι σκέφτηκε πὼς τὸ κλειδὶ θὰ μποροῦσε νὰ ξαναγυρίσει στὴν κλειδαριά, ὁρίζοντας μ' ἔναν ἤπιο μεταλλικὸ φθόγγο τὴ ζωὴ σὰν ἀλληλουχία. Μέτρησε τὶς προϋποθέσεις στὰ δάχτυλα. "Αν Τοῦρκοι κι Αἰγύπτιοι δὲν ἔκαιγαν τὸ χωριό. "Αν τὸ ἱππικό τους μαζευόταν ἀπ' ὅλο τὸ ὀροπέδιο κι ἔφευγε ἀπὸ τὸ ἴδιο πέρασμα, ποὺ βρῆκε ἀφύλαχτο καὶ ὅρμησε στὸν δυσμάχητο τόπο. "Αν ὁ Χριστὸς δὲν ἐλογάριαζε τὰ ἀφανέρωτα μαζὶ μὲ τὰ φανερωμένα κρίματα, ἀκούγοντας τὶς παρακλήσεις. "Αν, τέλος, δαίμονες καὶ νεράιδες τῶν σπηλαίων ἐδέονταν μαζὶ μὲ τοὺς ἀγίους τῶν ἐκκλησιῶν.

"Ακουσε τὴ μάνα του νὰ τοῦ φωνάζει ἀπὸ τὴν εἴσοδο τῆς σπηλιᾶς. Τὸ φῶς ἔτεμνε τὸ σῶμα της, τραβώντας μιὰ λοξὴ γραμμὴ ἀπὸ τὸ γαλάζιο τοῦ ἀέρα μέχρι τὸ πράσινο τῶν βρύων, ποὺ σκέπαζαν τὰ βράχια κοντὰ στὴν εἴσοδο. "Ενιωσε τὴ φωνή της σὰν μιὰ λοξὴ ἐπίσης γραμμή, χλοερὴ καὶ οὐράνια, ποὺ ἀποσπάστηκε ἀπὸ τὸ σῶμα της καὶ κατέβηκε νὰ σταθεῖ πλάι του, ἐκεῖ ποὺ ἄρχιζε τὸ σκοτάδι. Ήταν πιὸ μαῦρο ἀπὸ τὰ κούτσουρα, ποὺ εἶχαν μείνει στὴν παραστιὰ τοῦ σπιτιοῦ. Μέσα στὸ μαῦρο δὲν ὑπῆρχε καμιὰ κίνηση· τὸ χέρι στ' ἀδράχτι ἀρνιόταν νὰ στρίψει τὰ δάχτυλα, τὸ χέρι στὸ χαλινάρι ἀρνιόταν νὰ λυγίσει τὸν καρπό, τὸ χέρι τοῦ μεγάλου ἀδερφοῦ καρφώθηκε πάνω στὰ μῆλα. Ἐδῶ ἡ μυρωδιὰ τῶν μήλων χάθηκε. Δὲν ἀκουγόταν θρόισμα δέντρου ἢ φωνὴ ζώου. Οὔτε ἀλαλαγμὸς ἐχθροῦ. Τὸ ἴδιο μαῦρο κατάπιε καὶ τὸ κλειδὶ τοῦ σπιτιοῦ.

"Ακουσε πάλι τὴ φωνή της. Τὸ μέχρι τότε ἀβασάνιστο νερὸ τῶν ἡμερῶν του ἄρχισε ν' ἀντανακλᾶ σκόρπιες καὶ γρήγορες εἰκόνες. Καὶ ἡ φωνή της σκορπιζόταν, σὰ νὰ κυλοῦσε μαζὶ μὲ τὸ νερό.

Δὲν θὰ γύριζε κοντά της. ήθελε νὰ γνωρίσει τὸ σκοτάδι τῆς σπηλιᾶς.

Μπῆκε στὶς αἴθουσες ποὺ εἶναι χτισμένες χωρὶς μαστόρους. Ἐκεῖ κολόνες ἀτελείωτες στάζουν ἀπὸ τὴν ἀγωνία τοῦ τελειωμένου σχήματος· γι' αὐτὸ λαβαίνουν ὅποια μνήμη τοὺς ἀποδοθεῖ. Τὸ ἀγόρι φώτισε μὲ τὸ κερὶ τὰ ἀκίνητα χέρια πάνω στ' ἀδράχτι, στὸ χαλινάρι καὶ στὰ μῆλα. Σκέφτηκε πὼς ἂν εἶχε πιὸ πολλὰ κεριά, θὰ μποροῦσε νὰ φωτίσει τοὺς ἤχους καὶ τὶς μυρωδιὲς τοῦ σπιτιοῦ.

Προχώρησε ἀργὰ ἀνάμεσα στοὺς σταλαγμίτες, ποὺ γρηγοροῦσαν περιμένοντας τὸ ἄγγιγμα τοῦ σταλακτίτη. Ἡ κίνησή του ἰχνογραφήθηκε ἀμυδρὰ στὸ σὰν ἀπὸ κερήθρα χρῶμα τῶν πετρωμάτων. Ἄγγιξε ἔνα βράχο κι ἔνιωσε τὴ δροσιὰ τοῦ λάχανου πολὺ πρωὶ στὰ περιβόλια. Σκέφτηκε πώς, ἀφοῦ μποροῦσε ἀκόμη νὰ στηρίζεται στὰ περιβόλια, δὲν ἦταν μόνο μάγια γύρω του. Πάλι δὲν ἦταν ὅ,τι γνώριζε. Φοβήθηκε μήπως οἱ μεγάλοι εἶχαν δίκιο ὅταν δὲν ἄφηναν μικρὰ παιδιὰ νὰ μπαίνουν στὴ σπηλιά. Κι αὐτὸς ὑπάκουε μὲ τὴν ἀμίλητη ὑπομονὴ τῆς προσμονῆς.

"Εκανε κρύο. "Ακουγε βαριὲς σταγόνες νὰ πέφτουν γύρω του. Ὁ ἦχος τους πολλαπλασιαζόταν σὲ βόμβο μελισσῶν. Θυμήθηκε κουβέντες, πὼς ἡ σπηλιὰ ἦταν κάποτε γεμάτη μέλισσες, ἀλλὰ ποτὲ κανένας δὲν τὶς εἶχε δεῖ. Εἶπε μήπως ὁ βόμβος προερχόταν ἀπὸ τὶς ἀφύσικα μεγεθυσμένες ὁμιλίες ὅσων στριμώχνοταν στὴν εἴσοδο τῆς σπηλιᾶς, γιὰ τὸν φόβο τοῦ Ὀθωμανοῦ. Οἱ ἄντρες εἶχαν βγεῖ στὰ βουνά, ποὺ ἔζωναν τὸ ὀροπέδιο, καὶ στὴν εἴσοδο βρίσκονταν μόνο γυναικόπαιδα, ἀνήμποροι καὶ λίγα ζωντανά. Δὲν προχωροῦσαν ὅμως στὴ σπηλιά, γιατὶ τὸ σκοτάδι τοὺς φόβιζε ὅσο καὶ ὁ ἐχθρός.

Ρέα Γαλανάκη, Ο Βίος του Ισμαήλ Φερίκ Πασά (1989).

30

35

40

1β:

ΠΟΥΣΙ

"Επεσε τὸ πούσι ἀποβραδὶς

— τὸ καραβοφάναρο χαμένο—
κ' ἔφτασες χωρὶς νὰ σὲ προσμένω
μέσ' στὴν τιμονιέρα νὰ μὲ δεῖς.

- 5 Κάτασπρα φορᾶς κ' ἔχεις βραχεῖ, πλέκω σαλαμάστρα³ τὰ μαλλιά σου. Κάτου στὰ νερὰ τοῦ Port Pegassu⁴ βρέχει πάντα τέτοιαν ἐποχή.
- Μᾶς παραμονεύει ὁ θερμαστής
  10 μὲ τὰ δυό του πόδια στὶς καδένες.⁵
  Μὴν κοιτᾶς ποτέ σου τὶς ἀντένες⁶
  μὲ τὴν τρικυμία· θὰ ζαλιστεῖς.

Βλαστημᾶ ὁ λοστρόμος τὸν καιρὸ κ' εἶναι ἀλάργα⁷ τόσο ἡ Τοκοπίλλα.⁸

'Απὸ νὰ φοβᾶμαι καὶ νὰ καρτερῶ κάλλιο περισκόπιο καὶ τορπίλλα.

Νίκος Καββαδίας, Πούσι (1947).

20

¹ καραβοφάναρο: πλωτός φάρος

² τιμονιέρα: πιλοτήριο, γέφυρα του πλοίου

³ σαλαμάστρα: είδος πλεξίματος, σχοινί πλεγμένο

⁴ Port Pegassu: κόλπος στα νότια του νησιού Stewart στη Νέα Ζηλανδία

⁵ καδένα: αλυσίδα

⁶ αντένα: κεραία

⁷ αλάργα: μακριά

⁸ Τοκοπίλλα: λιμάνι στη Χιλή

⁹ Εβρίδες: συγκρότημα νησιών δυτικά της Σκοτίας